

Publicerad 2007-07-27 12:36 av Miichaelah

igår stack hon... :S

mors lilla kicka.

Jag hörde dina arga steg i hallen.

Jag hörde hur du slängde upp garderobs dörren.

Jag kände din dömande blick.

"jag blir borta ett tag" visst varför inte?

men jag sade ingenting.

Jag säger aldrig någonting, för jag vet min plats.

Man tar inte ton, man bara hoppas att den viktigaste kvinnan i ens liv ska stanna så länge som möjligt den här gången.

Jag ville ropa efter dig, tala om för dig hur jag känner, men jag säger aldrig något, jag vet min plats.

Pappa dundrade som ett oväder, jag sade ingenting, jag bara lyssnade.

Visste du det mamma?

visste du att jag aldrig säger något, jag bara lyssnar, och låser in det jag hör i mitt hjärta.

"allt jag ville var att ge dig och dom andra en bra barndom"

tycker du att du lyckats?

För första gången ska jag verkligen ta ton, denna gången har du gått för långt.

Såra mig, skada mig, ge mig ärr som aldrig kan läka.

Men våga inte skada mina syskon, våga inte orsaka min lilla syster samma smärta som du orsakat mig.

Om du kommer tillbaka så hoppas jag du har en jävligt bra anledning, annars kan du lika gärna dra åt skogen.

Vi behöver inte dina hårda ord, men vi behöver dig.

Jag kan inte ta din plats, men jag vill att du tänker efter innan du kommer hem.

se till att göra mer nytta än skada.

Jag hatar dig inte, jag älskar dig, och jag förlåter dig alla hårda ord och brutna löften.

Kom hem?

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Miichaelah med Poeter.se id #12920 innehar upphovsrätten